

ТАЄМНИЦЯ СКЛЯНОЇ ГОРИ

Жив собі цар, котрий мав трьох доньок. Дівчата були такі красуні, що на світі не знайшлося б кращої, ніж вони. Приходили їх сватати різні принци та королевичі. Але цар ніяк не хотів розлучатися з доньками та все вигадував причину, щоб відмовити женихам.

Недалеко від того царства була скляна гора, що верхом сягала до самого неба. І жили на тій горі три змії: один шестиголовий, другий — дев'ятиголовий, а третій мав дванадцять голів! Якось уночі ці три змії прилетіли у царський палац та викрали царівен. Забрали до себе на скляну гору, де в кожного змія був палац.

Хоч не хотів цар, а оголосив, що за витязів, котрі знайдуть його доньок, їх і заміж віддасть! Почули про ту царську звістку і три біdnі брати. Та були ті легіні непрості парубки. Старший літав як птах, середній мав нюх, як у собаки, а молодший майстерно володів шаблею.

Середній брат враз довів братів до скляної гори, але далі дівочий слід губився. Тоді старший каже молодшому:

— Ну, братику, сідай мені на плечі, я підніму тебе на гору, а далі — вже твоє діло. А ти, — наказав середньому братові, — залишайся тут, доки ми не подамо тобі звістку.

Сказав, і полетіли. Побачили вони на горі три палаци та вирушили до найближчого. Старший брат залишився за дверима, а молодший зайшов. Коли бачить: у світлиці сидить

старша царева донька. А біля неї, пополуднувавши, спав її господар, шести головий змій. Не злякався легінь, підійшов до змія й одним махом шаблею одрубав йому усі шість голів.

— Принцесо, за дверима чекає мій брат, і він знese тебе з гори. А я пішов до другого замку.

У другому замку жив дев'яти головий змій. Але тепер легінь часу не втрачав. Тільки ввійшов у світлицю — одним разом відтяв тому змієві всі дев'ять голів.

У третьому палаці жив дванадцяти головий змій. Хлопець вихопив шаблю і так розмахнувся, що за одним разом дванадцять змієвих голів і повідлітали геть. Потім узяв дівчину за руку, вивів з палацу і передав її братові. Той посадив принцесу на плечі та й спустився

